

השבוע הזה יזכיר ללא ספק, אחד החשובים בעיצוב דמותו של יעקב סוטה".
בתחילת השבוע היינו אפואים תחילה. אכן, לא כל יום מגיע לkiemוננו
ATAB כhabot חען. אבל עד כדי כך? רק ברשימת
את חסיבות הענן. באמת לא ידינו. תמים הינו

מתפוצה דלה של מהותם הכספי עצמנו עד כדי מאתים ויתר. רק ברשימה
המינים אפשר למצוא כיום שמות מפורטים מן הבוהמה של ארצנו וכן לא
פחות מאהבים בניו אשר מצפים בכיליוון עיניים למחדורות החדשנות.

אכן, סיפור הצלחה.

השלה המרכזית ביום לאן מועדות פנוי העיתון - האסוציאציה דו-שבועית
אשר יספק את הרצונות הטמוניים של האנשים. מקום אליו יוכלו לשפר את
הזהמה המצטברת. או שהוא אחר, גדול יותר שיביא לבוד לשק.
נכון לעכשו, הכלים העומדים לרשותו בעיתון דיליטביותר - ממשלה
שיכפול משנות החמשים ונגיד זול שטוב אולי להספיק. אין ספק, כדי לפתח
את העיתון יש צורך לעשות מהפכת חצר. הגישה כירום לנושא, היא בהחלט
לא רצינית ולא מאפשרת לעשות צעד קדימה.

אנשים רבים פונים בבקשת שנוסיף ונפרנס את מדור יהה' שטעה'

נוסיף ונפרנס על אנשים ושותות.
אחד הדברים שמנגנים בעיתון זה לא להכנס למוגרות. יש רצון
לבוא ולפרנס כתבות מעשיות מחד ומайдך כתבות רציניות על חיינו בקיובז
באرض וכל הבא בראש. ישנה תמיד הרגשה שהשתפות הקוראים פסיבית. ככלומר, נגידו בראש
למקרה כתבה טובת ואולי גם יזרקו איזו מילה. אך בהחלט לא יבקשו כתבות
רעות, אולי מיותר שלchnerות לעתיד טוב יותר. מנישוון אישי אני יודע שצרי
את הביקורת הדעת, אין בזה רע!

לצערנו, מספר הכותבים דל מאוד ולרוב תראה את אותן השמות. אנחנו
יודעים אנשים רוצים לכתב. לעתים עוזרים אותן בחזרה המשק אבשים
ושואלים: "איך עושים את זה? איך מתחילה לכתב לעתון זה? הרמה כל כרך
גבואה? הם אומרים על זה אני עונה להם: יוכון, אבל החרמון יותר, אף

משמעות מאות מטר!"

שם קביעה נעימה

בשם המערכת -

רונן.

אם אראה את יוסי כז באומה סיטואציה, יכול להיות שאקבל שbez.
אתה מבין משה? תודה רבה.

* מהו מושגך ביחס לארון המתים? מהו מושגך ביחס לארון המתים?

* אוכל בכפר הבשיה מעולה. בדרכות מי? המבשלות והאקוНОום. לא נעים להודות אבל... עובדה.

* מה עוד קרה במשק? החליפו את המנגנון בדלק ליד המושך.

היוונה אסיפה ביום ראשון, בדיקן באומה שעה היה "יחבורה" בירדן.
* הימתי מות לראות קומדייה, ולא ידעתי ממה לעשות.
בסוף החלטתי: אסיפה יותר טוב.

* אישה יקית באה להחנה משטרת ואומרת לשוטר מזור: "אנדו אותו, אנדו אותו...".

השוטר מתחבל עליו ומבהיר לה בשקט: "גברת, לא אנדו אותו, אנסה אותו עם ס'".

* הגברת ממשיכה: "לא. לא אדון, אנדו אותו עם ז'...".

* כבר הורידן את השלטים "המחנה הוא ביתך - שמור עליו" ו"הצדעה היא אמרת של ומי מהקירות של חדר האוכל? אני פשוט לא מצליח את זה ו גם לא מצליח את זה...

* השבוע המזוכחנו מה זה יורד? אני יורד כל בוקר בשעה 5.00 למח่น הפלחה. פלא יורד על הנזננים שבאים לאקוНОומייה. רענן יורד כל ערב למתנדבים. אם יואל יורד - על אחד שرك עייז לגעת בפטומים של הצאן. גدعון לוי יורד. לא, שליחה, הוא לא יורד, הוא ירד.

שלופה עולה. כל יום ראשון עולה על האוטובוס האדום ונופע להיבז פארק. שלופה קורא יכול סוטהין הוא בעח יעלב.
.../...

המשך "יירודדים על השבוע"

וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

* ראייתם את בני כוחת עופרת? איזה מרובעים הם, בלי עגילים, שערות קצורות, מגולחים למשען, ממש מרובעים, ממוטדים כללה, פיחסים...

מעניין למה הם המחילו לקנות טקוטש במרקולית. מה, בגמרו החרוזים
וְהַמְּרָאוֹת?

עכשו תחזרו בשבותם הבימה ויגובל יראה לכם מאיפה הדג משתין. אם תקראו לו גובל והוא יקרע לכם את התוותין!

עוד קצת קבלת שבת: זוזזזז... . . . . .

* בְּנֵי כָּלְבָתָךְ

וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

* כמה בני משק צרייך לשביב להחליף מנורה?
תשובה: אף אחד, בני משק לא מפחדים מהחושך.
וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

* השבוע שמעתי את דורם ואלך מעלייב את שוני בצורה הכי פוגעת וכואבת
שרק יכול לה'ות, הוא אמר לו: "אתה עתם ילך קטן ומתנהג כמו בת."

* רונן אמר לי שאנשים רוצים שמות. לא מעניין אותן חדשות, ספרים,
שירים, תן להם שמות זה מה שהם אוהבים, תן להם חרוזים:
אנדר, תמייר, טחנניר.
אד משיח הילך לאלק לבקש טיח.

תכenis את את מיק וקצת תפיל אליק,
וכМОבן את מוסי וקצת את מאקס.
ואם עידן בבית אד את דבי חיט.

* זהו להשבוע, באופן כללני מנש ביך בכפר הנשייא (דור),
נזא האוויר הזה פשוט מכנים אנשים לראש טוב (משפט שמורדי)
לימד אותה. זהו זה,
שבת שלום,
וְאֵלֶיךָ אֱלֹהִים כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ, כָּלְבָתָךְ.

לשותים בכל המוקומות,

שבוע אחרי שבוע, אנו יושב וקורא (אמנם במידה של קושי) ומנסה להבין מה קורא אצל הכותבים ביכל סוטה.

זה רצינן, ואני מתחכט שהמחבר שכני מדבר לרווחה הוא זה שאיננו כמעט מצליח לפענה פרשו, כי הוא מרבה להשתמש במושגים ובמילים שאין משותפים לשנינו.

הבדל ביננו ובין היתר פשט וبسيط. הוא אם אני לא תמיד מבין הוא מדבר ברגשות ומבטא אותם ישיר במילים. אך מה אם אני לא תמיד מבין כל משפט. אני מבין לרוחו אייכשהוא. וזה מאיר כי רגשות בתגובה, וכתווצה מה תרגשות זאת אני יכול לפעול.

הם, רוב הכותבים, לא מרגישים פחות, ולא פחות עמוק, אך סובלים, לדעתי, מן המחללה הידועה אצל האדם המערבי המתורבת.

הם מנסים לבטא את הרגשות העמוקים ביותר במנחים של היגיון ובצורה מדעית. זה פשוט לא הולך להם.

ב כדי שדה צלילה, צריך לשנות את שמעותם של המילים העומדות לשרותם - כל אחד לפי רגשותיו ואז "השפה המשותפת" מהוות ממש ○ (אפס אחד גדול).

אפשר אולי לחבר מאמריהם שלמים שככל קורא יפרש אותם לפי השקפותיו האישיות. המילים אבדו כל מובן.

מה בין "חשיבות האיגוניות" ומונחים כמו "מסורת יהודית"

"זכות היסטורית"

"אלפיים שנות גלות"

"גבילות בטוחים" וכו'

כל פעם שנהרג מישראל או שעשינו איזה דבר שאחננו מתבושים בו, אנו תיכף מסתתרים אחרי מחסום של "אלפיים שנות גלות" וישישה מיליון קורבנות".

כמעט אפשר לחשוב שאחננו מאמין הצד האבסולוטי שלנו.

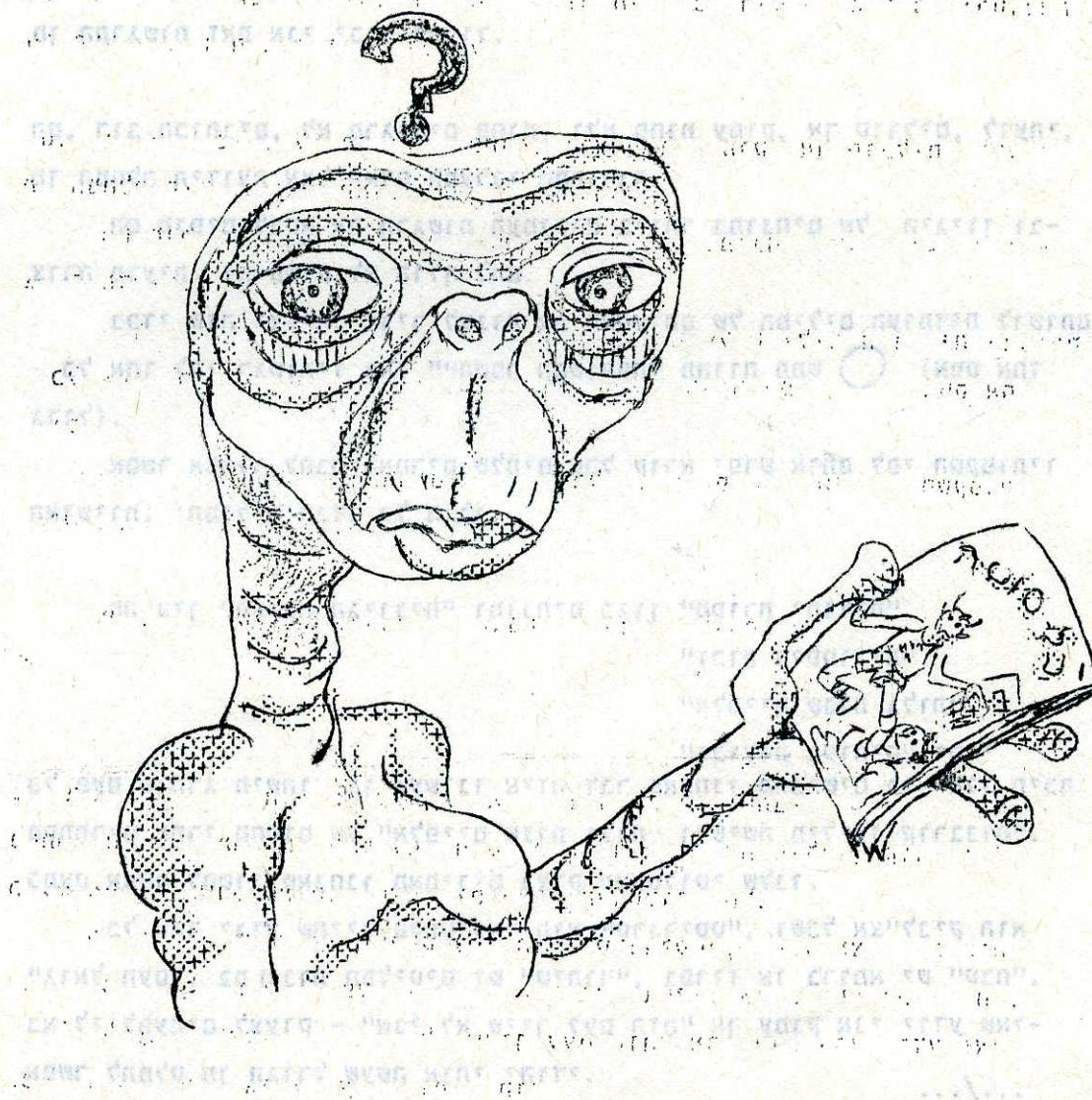
כל אחד יודע שחייב פלسطينאי הוא "טרוריסטי", ושל כל אציילניך הוא "గואל העם". במחות הפליטים יש "טיהור", בפריז או ברומא יש "טבח". בא לי לפעמים לצחוק - "אני לא שירק לעם הזה" אך עמוק אני יודע שאי-אפשר להמלט מן הגורל שעשה אותה יהודי. ....

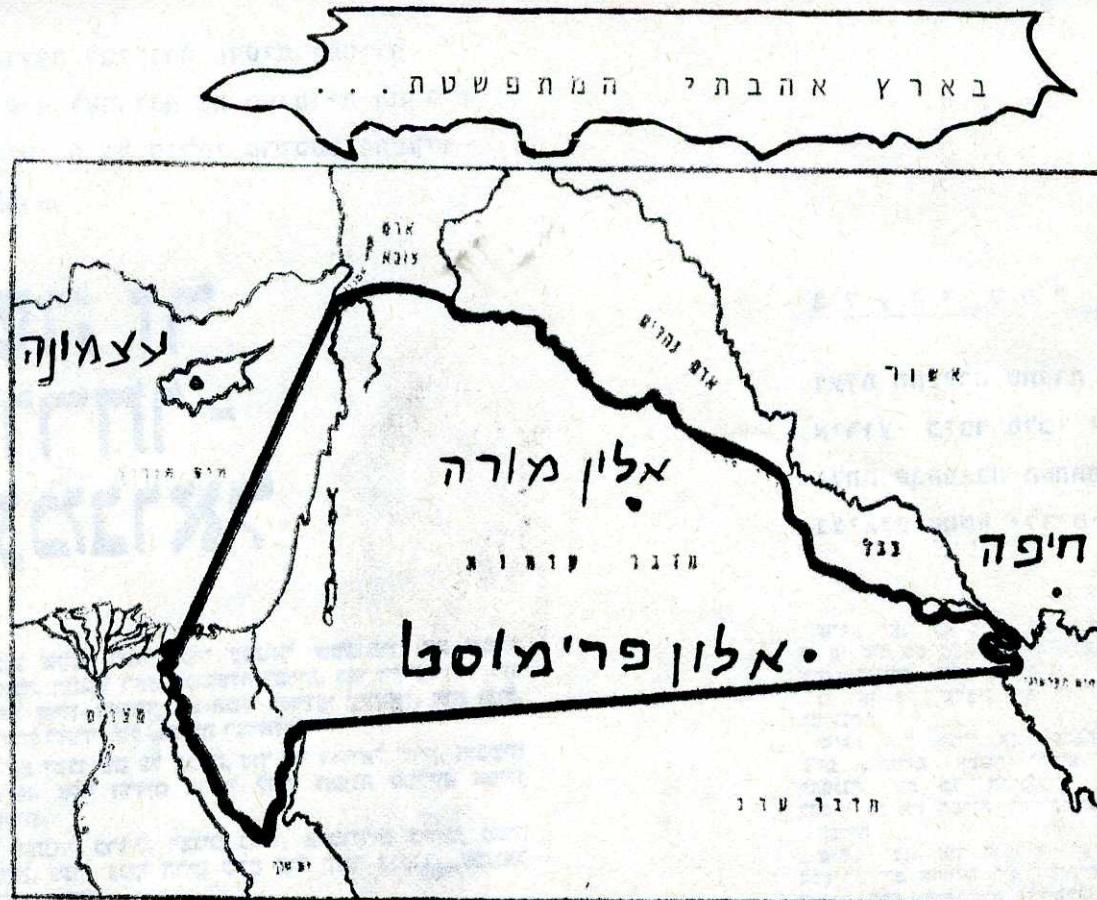
בכדי לא לחשוף את האנטישמיות

אויבינו (לא מבחו), אנו מתכוון לפשיטים שבתוכינו יודעם לפעול ולהפעיל ~~לפי~~ רגשות. הם גוזאים לרטוב ומסיטים את המזון (לא בטיעונים של "צדק חברתי" אך בעקבות של "bagin", "ישרין" או ליכלוך דומה) ואנחנו, "בני אור" נכנעים להחצים ומוחדרים - כי אנחנו אנשים מתורבתים כך הטענו המתונים באירופה בשנות ה-30. איך הם הגיעו אפילו מצבותיהם, אינם. ואנחנו פמנונם.

רבותי, חנו לעצמכם לפrox החוצה. לא תהיו פחות ממוסכלים أولי - אבל פזרו את הכאב לכולם, כך שגם להם זה יהיה אכפת.

דב קולט.

ארץ-ישראל השלמה והגדולה על-פי הרוב ישראלי איה. גבולות המדינה, כפי שהובטחה לדעתו לאבדותם אבינו, כוללים את דרום סיני, דרך כויה, חלק מעיראק, מחצית משטח סוריה ומרכז שטחה של לבנו.

הנבואה בשוחים המתפשטים

TINKER, TAILOR, SPY, קיבוצניק,

בעזרתי בגלל הלשנה

గורבי על ידי בטהון שדה אשר
חקר אותו יומיים על "המתקנים הנומי"
צא בכיס הטעמלי שלו". לדבריו

గורבי לא יכול היה איש לנצח על
פנסיס פרט למי שישו אליו בחדר
והלשין לעלי.

לאחר החקירה הוא שוחרר, אך
נאוץ לחותם על התהווות שלא ליל
העבר את תוכן פנקסו לכל גורם
בולדין, גיבוריו הח畢יש Ames בכל
זוקן כי העביר דיווחים לבולט
שלום עכשו או לכל תנועה פוליטית
שהיא, תנועה שלום עכשו האכיפה
אשר היא שבלה דיווחים כלשהם
בגרבונו בזמנו שררוו האכבי.

בינתיים נמסר כי הקצינים מאין
זר חבורן וביתם לסת אשר ועזה
מוסר דיווחים שלום עכשו אשר
החליטה האכפית המליצה להעבירם
לביבים במשן שררו. החליל ה-

מאת צבי ברاء
ספר "הארץ"

החיל שנקה במאו על שדיותה ל-
שליט עכשווי על האירופאים בהברון,

נוצר בוגר בעקבות הלחשתו. ה-

חיל רבי"ס (מל'.) סלו גרבו מ-
קיבור נחשונו, שירה במאו בפה

הברון בחובט, במשך שירותו ניהל
יימן אישוי בו תיאר את "החוויות"

אותן חוות הוו כמי השירות. יומ-

לפני מום שרתו נשלה מרחבת
היהודה האוראה על הביטחון השיטתי

באיוור תודת החברך הכאב: "כג-

ודוד התפעקה המבצעית ישנו חיל
אשר נשלת ע"י ההגעה הקבוצית

ושין'ן לתנועת שלום עכשו אשר
מוסר דיווחים שלום עכשו לתנועה ה-

לביביים במשן שררו. החליל ה-

עבר עד כה מספר דיווחים לגבי
האירופאים בחברון. החליל אמר ל-
השתחרר מחר 5/24. המרחב נבקש

הגהות לבני החיל ולמהמן מצ"ה
וביתחון שדה".

" בעקבות פניה זאת נעצר סלו דיבם.

פלנג - יהי

חבר הנחתת של'ר אין פהן, דוד
אמש ביעזר מיד את המסתננים
שהרו את הנער בשפט ולחטאות
רמשף. בן דרש להחרים את נסם
של כל המסתננים בשפטם להפוך
את המיליציות שהקיפו המסתננים
בפנותו שיר וירדתו הגנה מרחוק
ככיווי, מיליציות המסתננים את ה-
טיקונית בטרראלי.

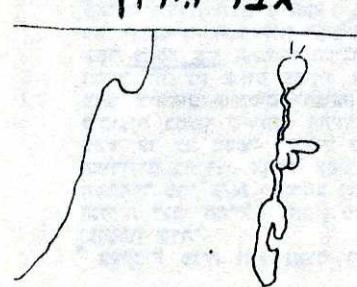
המועצה לביקורת סրטיים ומחזות
אישרה לאחרונה את הקומדייה החרדית
בכיכובם של סילבי קרייסטל בתפקיד
האורח.

בלודי לבל קומדי

עדת החקירה שחקרה את
איירובי כיכר מלכי ישראל
אלמה שהפגנה השתתפה
בציגים ממש יולדים:

שיכון "אנו לא יודע איז אנטישם
וזכוי חוץ שם פטה עשרון ארוף איז
עיט בוניהם תילק ערבית
ניא או מה ערבית חט לא 80
חטינה?
שיכון "אולוי אולוי איז איז מסתה פון
תירם פינודם. אפשר לתהנא רבם
להפוגנה, את כל היכוים, איז
להביא גם את הפרות נאנטישם".
פרות?
שיכון את האנטישם, יט סב
אטסיק, זורם אוירור דראן שתרה להם
מספיק לסקק לקובנאים טיבען דרין
את כל ההפוגנה.

האופציה הירידנית

משה זר ואורה - בעמנואל

שבשבוע שער הגנו בעיר עמנואל שבשומרו את שמות
בית השואבה. הוומנו ראש המשילה ושרי. בוארק שטיים: דוד
לווי ואדריאל שרון. האחרון בא תמד לאירוע עמנואל. הוא ובקון
כגראת, לקהל החדרי של "אגודת ישראל".
וכך הם שיבו שם על הבמה, דוד לוי ואדריאל שרון, חובשים
כיפות, ו-45 אלף חרדים הריעו להם. תמונה סמלית. אפילו
הכל התנהל כרגול. רבנים נאמו, אדמור"רים בירום, מסוק
רוחת ממועל, מנות ענק הרים צלט עז יותר ענק: "עמנואל
— עיר שהיא בית".

ואז קרא הכרזון: "משה זר ואורה מתקשים אל הבמה".
משה זר, למי שלא מכירו, הוא סוחר קרקטות שעלה מעליין
בתבונן לא מעת. הארמן שהוא בונה בקצת הקרן הצעונית של
קרני-שומeroon (בל רשיון) כבר מתנסה לנובה של ארבע קומות.
משה זר ואורה קרבו אל הבמה. התברר שתארח הוא ערבי,
לבוש בטעיב מחלזותין, וביחד זר פרחים. השנאים קרבו אל השער
לווי, איש בטחון זינק, הדף את משה זר ואורה לפינה, וחיפש
פצצה בין הפרחים. הוא לא מצא.

הכרזון שב והכרזיו: "משה זר ואורה" ואז ניגשו משה זר
ואורה אל השערלי, והאורות של משה זר נתן לשער פרחים ונישק
אותו על שתי לחיו.

החרדים היו על הרצפה. צחוק התגלל בין הרי שומרין.
זה לא היה הסוף. האורות ניגש אל המיקרוטו, וצעק משחו
בערכית. החרדים הבינו רק "סלשין", "סלאמ'", אבל זה לא היה
חשיבות. הבידור היה מושלם. החברות שנונה את עמנואל משגעה
את כלם. כל פעם יש לה הפטעה.
אחריך סימן מישחו למשה זר, והוא ניגש אל אורות, והחל
למשוך אותו מז המיקרוטו. הוא לא הצלת. לרגע חשבתי שהוא
עומד למשוך "ונטיל", וכל האורו י"צא מאורה.
בסוף הוא הצליח לנורר את האורות מז המיקרוטו. הקה
יה באכסטה. "אראבער, אראבער", צחקו החרדים.

תשמ"ד, שדמ"ת תשד"ם

השר המrai תזיע לוועדת השרים
לטטלים וטכטים לכנות את השנה
הבא שדמ"ת במקומן תשמ"ד, כדי
אתה לזריזשפתים אצלו בעולם,
בחסתמך פל כה שכבר הי' דברם
בצ'לט ותשנים תרמ"ה, תרע"ב ו'
תשצ"ח כונו מרח"ם, תער"ב, מרח"ץ.

תודה לך על השם יפה וברוך הוא השם יפה.

אתה ווזאי מדוין ערבג כל פעם שאתה שולף את "כל-סוטה" מהתיבה, אתה ווזאי אומר לעצמך (בקול אמרי עד כמה שנייתן): "זהו עלון כלביי, זהו עלון בשביבלי, זהו עלון עלי".
עלי, בן המשק הסוטה מדריך הישר,
עלי, משתכר בפאב בלי חשבון,
שמחליף מתנדבות כגרביים,
שיזע לא הפגנות בכיכרות,

шибורק דברי אש בפני הציבור,
עלי, בן המשק המהפקן, המורץ, השמלני
ולא כן הוא.
אתה בסכיה ממוצע, נורמלי, כמו כולם.

עלון זה הוא לסתותים באמת;
אלו הנקרים ילד טוב ירושלים,
שלא שותים יותר מבירה אחת לערב.

שחוזררים תמיד אל אותה אישה.
שלא יוצאים להפגין בכיכרות,
שאין בפייהם מהפכות לבקרים
שלא כל כך נגד, גם קצת بعد.
ימיניים - שלא עליינו....

כתב - במחתרת
המערכת - חסומה
השותף - אורן - הכנוני - דוד
ודוד - הכנוני - אורי
ודוד - הכנוני - אורי
ודוד - הכנוני - אורי
ודוד - הכנוני - אורי

בעין ימבית

סיפור מהחיכים

ושבים סביב שולחן מלא כל טוב, מנגנים עם הפימה קצת חומוס, הבשר רך
כמו חמאה, הווייסקי נערף כמו מיים - והלשון מתחילה להתגלל.
"אני לא הפוליטיקה, يا חביבי. אני בפתחות, מאפייה. יש לי אישה וילדים.
.../...

השער ייבען ימנית - סיפורו מהחיים

מבוסט חלס. טעם מהבשר לא איגנאי. בחיי אני לא בפוליטיקה. אבל מה יהיה לא איגנאי, מה אכפת לי מה בסבירה? מה יהיה איתנו? דור חמישי בפלשתין. קח עוד שлок איגנאי.

אנחנו היום מיעוט, נכון. אבל בעוד כמה שנים אנחנו, אינשאלה, כל אחד שישה - שבעה ילדים. ואתם איגנאי? שני ילדים וחאלס. קח עוד בשר - אל תחביש.

אתם דמוקרטיים. נחמדים. זכות בחירה - אז הרוב מכריע. ומה אתה חושב יהיה כשאנחנו נהייה הרוב? בטח שרראש הממשלה יהיה שלנו. גם שר הבטחון יהיה שלנו. טוב - נשאיר לכם את הרב הראשי. אולי גם את שר הבריאות.

מה דעתך הולך? אתה יודעת מה? בהיה לארגאים - אפילו בינתן לכם להמשיך לשרת בצבא. למה לא? תשתח, איגנאי, קח עוד שлок.

אני בפינות, לא בפוליטיקה, אבל מה - קצת קורא עיתונים, קצת רואה טלוויזיה. תראה את המופרעים האלה במקום הזה שמה - מה קוראים אותו? דרום-אפריקה. לא בותנים זכויות לרוב. בו בטח, מה הם משוגעים? הם לא רוצחים להמאבד.

אבל ראה מישהי יופי לבנון. איגנאי למה הפסקת לאכול? קח עוד - אינשאלה, יש מספיק. ממש נחמדים, שתי שפות, שני לאומים. חיים יחד בהדר. אל תתרגם דבר איגנאי. את צורך וזה לא טוב לבריאות. קח, תשתח עוד כוסית, מרגע. בחיקך, אל תעשה רعش מדה שהורגשים קצת. זה רגיל. את הסבא של הייאופורייציה לא הוריד? הוריד. את סאנת הדגול לא שתלו? שתלו. בחיקך איגנאי, אם אתה חי???

-ילא יודעת, ג'ורגי, לא יודעת, אבל מה, רוצה להמשיך לחיות במדינה שלי, עם דgal שלי והם בון שלי, אני יודעת ג'ורגי - אני משוגע."

דוד אבו-קרבי
דוד אבו-קרבי היה איש צבא, מיליטריסט ומנהיג פוליטי, חבר הכנסת ושר בממשלות ישראל. היה ממייסדי תנועת החרות וחבר במיליציה היהודית בתקופת המלחמות העצמאית. לאחר מכן היה חבר הכנסת ושר בממשלות ישראל. היה ממייסדי תנועת החרות וחבר במיליציה היהודית בתקופת המלחמות העצמאית.

...בגמיס אלה של אופוזיציה לכל, מן הרואין לשנות את שם העלון הזה ל"עם הדרומי".

מי שרצה להיות סוטה אמיתי שיתחיל להיות ימני. בכך אני צריך לחתה בחברון שאת הדברים האלה כותבים סוטים אמיתיים והם ינגןו לפי רוח העיתון, ככלומר, האחריות על הדברים האלה הם של הקורא בלבד. ולמשל, אם נלקח חמיש מאות שנה קדימה ונטפל חמיש מאות שנה אחריה, יתכן ונראה אם הדברים המתרחשים היום אוו יותר נכון, לא נבין אותן כלל. משפיק שעברו רק ארבעים שנה מאז השואה כדי שלא יוכל להבין איך יכול היה להיות דבר זהה. שאנו מונחים המוגבל והצער, דרך ערכיהם שיש לנו היום, אם אפשר להבין איך העם הארגמני הפר למפלצת, ואיך כל העולם היה בשלושם. ולא התעורר עד שאיירופה רחצה בדם.

איך קמה מדינת ישראל, איך נצחו היהודים במלחמה העצמאית, זה הרי "פוקס" אחד גדול, אין לך שום היגיון צבאי. בńיל ששת הימים. ולהבדיל מלחמת יום כיפור. דזק עם צבא חזק ומערכת בטחון מושגנת היבט קרה מחדל זהה? קרב טנק אחד, או יותר נכון, מפקד טנק קרבות הבלימה בגולן - היה מצל שטנק אחד, או יותר נכון, מפקד טנק אחד, ברגע המשבר האגדול, שכלה היתר נסוגו מהגביעות, הוא נשאר בלבד, לא נסוג, נלחם, ועם כמה גשפטי שכנו בקשר; החזיר את שרידי חיידתו לאגיעה ושם בעצרו הסורים.

אם לא הוא, הייתה ממשיכת המערכת מערבי לירדן. (אנחנו די קרובים).

כל אירוע, בקנה מידת היסטורי, לא מתרחש בגלל הסיבות הי"גדלות". גם הם רק הרקע לעניין, חוק הגורל שכלי המקרים, לפחות שאני מכיר, תלויים בכריזות של אנשים בודדים.

אותה כריזה של הרצל, בעל החזון, של בן-גוריון שקס בבורק, עמד על הראש והכריז על מדינת ישראל, של צירצ'יל, בימי המשבר בבריטניה, של ההוא עם השפט, של אותוILD הולנדי עם האצבע בחור של הספר, של אותו מטיק בגולן, של אותו אינשטיין עם התורה שלו ואומה גולדה שהיתה מזועצת...

..../....

10

הכל תלוי בנסיבות של אנשים בודדים, שליחי שר ההיסטוריה, לפי הרוח שבנה עליהם.

באותו יום אבוי מכיר את עצמו, אבוי לא אחד מלאה, אבל טרהכל, בניי אדם כמווני, צו הגורל מרוח עלייהם הם מוחוץ להגיוון שלווה, מוחוץ להבנה שלוו, שפק אם הם מודעים לכך שהם המושכים בחוטי העולם, אבל ככה זה, אנשים קטנים שבחה עליהם הרוח הם, הם שומזיאדים הכל. אתם מאמנים לideo

אם סאדה לא הייתה במצרים כלום היה שלום ודווקא אחרי המהפר בארץ, מישeo חלם שבагין יווות עלי טינני? אפילו תרकע לא היה מתאים, האם השתבה משה באורייה הכללית של הפלחים במצרים בימיו של סאדא מול ימיו של נאצרא? הוא פשוט קם בוקר אחד, עם רעיזין אחר בFLASH פזו דוגמא מלאפת של שליחי שה ההיסטוריה ואם לא יכול שלום × נספ, או פה או שם במקום הנכוון ובזמן הנכוון, עד השלום הזה יילך לאבדון.

מה שאבי בעצם רוצח אמר שאנחפו יכולם לאחוב, לשבווא, להתרגד ולהפגין, אבל זה לא מה שיקבע. בסוף יקבעו הדברים על ידי המושכים בחוטים, שנמצאים בזמן הנכוון, במרקם הנכוון וזה לא אנחנו וזה אם לא הם, כי זה היגיון אחר, מזל גורל - שמתעורר פה - שר ההיסטוריה, ונדמה לי שבאגין + שרוזן שייכים לאוთה קטגוריה לטרוב או לרע, על זה ננסה לעמלך בפעם הבאה.

רמז: כל דבר רע לטורה ארוך, יגروم אחריו לטוב, כי כל شيء הוא לטובה וכל שגיאה קיימת

שבגיל למד ממנה. מהי הטענה? מהי הטענה?

המחיר יזכיר היום אבל לעתיד הוא לא נחשב. אודאי אגם

... מושג מושג מושג...

משהו אחר גם כן מתייגנו (מלבד בגין). (ב.ב. - לקרוא לאט)

הדיםקו שוב רועש.
הס-באים אחרוניים. בהילוך איתך תמיד אחרי כולם.

הם לא אלה שנדחפים, הם אנשים יציבים, הם יודעים מה לחפש, מתייגרו איפה. שום דבר אינו חדש לגביהם. הידיים בכיס המעיל, השיער קצר פרוע, רוחניים מונומנמים, קמעה לאחר הטלוויזיה, סר האבל, שתיכים עשרה בלבינה, כירום שלישי, זוג שעיה קשה - צריך לתפוס בן זוג למיטה ועוד שעתיים, שלוש יתרזרו כל הגוריות מן הדסקט. צעירים נאכליים, חסרי אמון, חסרי אמון, חסרי אמון, חסרי אמון, צעירים לבחור ולחבור ונאהר כרך למלא את המיטה לעוד לילה מינק אלפי ולילות פן-לילה. שביהם הסדינים ריקים ויבשים.

הם באים אח רוניים והולכים אחרוניים
הם עושים זאת כבר שנים, המודיקה ממחלה, המשקאות נגמרים, המתנדבות מת-רוממות, החגילים גחלים והילדות מתבגרות, אבל הם נשארים.... ספינקסים קבועים, בפינה ליד הבבר, עם כרט קענה, מיזוחמים, שוקלים, סורקרים את הגורמים המשתנים בעבה חייהם המתעורר בעמימות הדיסקו וצליליו.

הם באים אחרוניים, מתרושים אחרוניים, אף פעם לא נדחפים, אולי, אפילו מתיים אחרוניים. הם נאלו שום דבר לא בוער להם חוץ מהעצמות המזדקנות והלב המבוקץ שלהם.

אומרים עליהם שהם מtabdzim, אומרים שהם מחכים למחיר שביר עבר עולם, אומרים שהם טרם לא בשבייל זה, אומרים שהם לא יוצלחים, הומוואים, אימפו-טנעים, אומרים שהם - אחרוניים.

אומרים שהם בעצם אוזקים, מי צריך את הניסיון הזה - משפחה, ילדים, ושאר ההזיבולים, אבל הם - הם תמיד באים אחרוניים.

הם לא אומרים מה שהם, הם רק מחיצים במיתוריות, שומרים על דיסקרטיות, שומרים על משקל, שומרים על בידות.

הם אחרוניים שומרים על שם, על אם ועל עצם.

.../...

(ונאך ניזבז) - AB CI מילון (ארכט. סדר).
 הם באים אחרוניים. הדיסקו רועש מחדש. שלוש מתנדבות מציעות את עצמן
 פתרון חלק, שתי גרושות עוברות על יד - אולי??? עשר ילדות בית ספר
 מחייבת לגואל - נו??? חילת אחת עצובה בפינה - שנייאש?
 הם בוחרים ואחרוניים. AB CI מילון (ארכט. סדר), נאך ניזבז.
 נדמה להם, שתמיד יש מופיע לכולם ושות דבר לא זיבר. מץ שhortף מהר וראשו.
 לא יודע מה שנאר, מה הפסיד - פסיכולוגיה של הרוקים, מתחימה לשבותות וחוגים.
 תורת הרוקות במילים פשוטות ואמ' תציעו פתרונות, אל הבלהו יותר מידיין.
 בסוחלים עצםם אחרוניים בתורה, להגיא תלוקפה ולקזרות שבסארה קרטייסיט - גראז
 ופחות להצגה שניה.

בשיחה שהייתה עם איל, דברו יפה על "כל טויה", "כל טויה" שהוא
ונהפר לעיתון פוליטי, עיתון עטוף דעה "מהפכנית" - חשבתי, האם זו המטרה
של העלון? חשבתי, עלון שלבו, כל אחד שותב老人家 שבא לו, הדברים הכהן
אישיותו, הכוואבים, מחשבתו מחייב הקיבוץ, מחייב הפרט העמוקים העמוקים.
אני לא רוצה עלון שיצא לתל אביב ויהפוך ל... לא יודעת מה, לא רוצה
לכתוב עלון עם מחשבה שזה יגיאו אולי ל"ישראל" או "ישראל רשות ראשית" או
"דבר" או ^ה"טיימס".
הנה, הבאתם משהו אחר, האם תזכירו אם אמר זה לכל טויה?
...תודה.

ערב, קראתי ספר בחדרי, בחוץ נשבה הרוח, שריקת חדרה דרך תריסי
סימ. נקישה חרישית בדלת, חרישית מידי, לא היחתי בעיטה אם אמנים היטה,
ושרב בקישות בדלת, הפעם רטמות בזורה, איזה איזה, מאי מטאות זו,
- "יגווא".
בכנסה לחדר, ילדה-אישה, שורה פזר גלים, גלים, לציד ראה, ומגייע
לכחות, ואשה מורכב, עיניה מושפלות, קדיה נופלות, שמוות לציד
אופה, בראתה כאילו דבר עצום מעיך עליה, מוטרדת מאי, חסרת כח וחזרת
אוויים.
- "זה בתרן שאבי באה?"
- "בוזזאיי."

המגבשה על הפוף, החזקה ראה בין ידייה.
- "ירוצה לשחותי לא עבotta בקורס, רק הנעה ראה ליילאי", בראתה כמו מתגדת
במקום, כאילו ידיה האוחזות בראשה מנפות להגן על הראש, ועל כולה,
כאילו רוצה להיות קטנה ולא להיות. ראיתי איך גופה מתחילה לרועך,
ידעתי שהיא בוכה, נתה לעזרה בכיה אך הוא גבר עליה, לא היה לה יותר
כח, נתנה לו להשתלט, נראה שהחזקה הרבה בתוכה ובעשייה הכל מתפרק.
רציתי לגשת אליה, לטלף אותה, לשאול, אולי לעזרך, אר-חיכיתין, או
- ידעת כשתרצה לדבר איתני.
מידגלה שרטה של בוב זילן התנאגנה ברקע.
.../...

ברגעה, יואו, למה זה כך? כל כך לא הוגן, למה?"

- "מה קרה?" "נִזְבַּח אֶת־עֲצָמָיו, וְאֵת־לְבָבוֹ לְבָבָי, נִזְבַּח אֶת־מִזְבֵּחַ אֶת־מִזְבֵּחַ..."
 - "את מבינה, הרבה מעד עצוב לי, בודד לי, נדמה לי שלאף אחד לא אכפת
 ממני, הוא היה בא אליו, מדבר אליו, מראה לי תשומת לב, מבין אותו, זה
 החמי לאין החניף לי." ובכעס המשיכה: "איזה בול-שייט, הביז'אותי, רק
 חיכה להזדמנות." ברגעה קצרה...
 - "את אהבת אותו?"
 - "זה לא משנה, נתון שלו, בא הרבה לחדר שלי, רק לכוטט קפה, בשבילי"
 הוא היה טוב כמו מלאך כזה. אחיך הוא שם יד על המצח ולאט הרגש,
 יותר חופשי."

שתקה, כאילו נחה, מהפשת מיללים להתבעא, רוגצת במקצת המשיכה: "את מבינה,
 אני הייתי צריכה להיות המצחן שלו, ואנבי היביתך צריכה לומר לו ילא",
 אסור לך, אתה נשוי, למה אני בסיה אני היא זו שהיא לך רע, והוא רק
 רצה גיוון בחיקי הנישואין שלו, רק גיוון. החלטה ממעינה, יבלוי להרגש, בלי לשיט לב,
 הפסיקה, דמעות החלו לזרום מעיניה, יבלוי להרגש, המכית
 התחלתי להתרשם אליו. כאשר ראייתי אותו הולך בשביבים עם אישתו, היביתך
 פונה לשביב אחר, לא רציתך להכיר אותו או לגרים לו לאין גוונות. יונתן
 יואז" בآن נשבר קולה, הביצה ראה על ברכיה, ידיה על דשה, בכתה,ocab
 מהומי עלה מבכיה יואז, בבליל שישי אחד, את יודעת,ليلות שישי, העצבות
 אדוליה יותר, הבדידות חזקה יותר, כל כך רוצים להיות ביחד וזה כל כך לבד,
 הוא בא אליו, רציתי אהבה, רציתי להיות נאהבת. לא היה לי יותר כחו
 אחיך לא דברנו יותר."

לא הכרנו זה את זה.
 "כאשר יודעת, הודיעתי לו. הוא נבהל, נראה כל כך אבוד, לא ידע מה לומר"

איך לעוזר, הרגשתי שאני מרחתת עליו, את מבינה, ואכפימרתחת עליר. נראה
 כמו ילד קטן, כמו מראעה אמרתי לו: זה בסדר. יונתן יונתן יונתן
 - "חרראי" פנמה אליו, אני לא רוצה את העדרה שלו, זו הבעיה שלו."

- "מה תעשי באמת?"
 - "ילא יודעת, צריכה לחשוב, כל כך מסובך, וכל כך בשביב כלום."

שתקנו, הפסיקה לבכות, עיניה יבשו, כבר לא נראתה חסורת אוניות, הייתה
 יותר רגועה "יהיה בסדר" אמרה.

.../...

ישבנו עוד קצת.
-תודה על הקשבה." קמה ופצעה לכיוון הדלת "את באמת לא עריכת לדאוג

לי," ויצאה אל הילילה.

השכתי לשבת בכטא, בלי לקרוא, בחוץ הרום עדין נשבה, "אייזה ביזבוז".

bove דילן כבר שתק, לא היה לו יותר מה לומר.

המחשבות לא התקדמות ולא המתקדו בשרום בראש, רק הרגשה של ריקנות עמוקה,

cab עמוס והשלמה עם נזב. חבל!

שנה.

YEAR,

YEARLY THREE YEARS.

YEARLY THREE YEARS.

YEAR ONE

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE YEAR ONE YEAR ONE, מינימום שבע שנים, מינימום שבע שנים יתאים לך.

YEAR ONE

שכחה ללבת להפגנה

החבריה אמרו לי להפגין נגד כביש מחלול צורית, שבעצם יכול להיות הכביש היפה ביותר בארץ...

החבריה אמרו לי להפגין נגד אלה שצעקו בקיש "bagin", "bagin" למראות שהם מודים שבעצם לא. היה לפרש מה להגיד שם, וזה פשוט לא היה במקום.

עוד הם אמרו להפגין נגד הבعد ונגד הנגד. שכחתי ללבת להפגנה על הרמה הנמוכה של המרכוניט בכנסת.

שכחתי ללבת להפגנה על זה שבשוק נמכר מיהו יהודי בעבור ערוץ שני.

שכחתי ללבת להפגנה שעשרות טונות של ירקות ותוצרת חקלאית נרקבו במuros שלא יצא בכלל שטגרו את המדינה.

שכחתי ללבת להפגנה שמתוך אלף אפרוחים במuros אחר שבא הארץ והזד חזרה כי סגרו את המדינה.

שכחתי ללבת להפגנה بعد חבר כנרת שחלה בעגבת ורצה שיחשב לו למתאונת עבודה.

שכחתי לקום לעבוד בבודק.

שכחתי ללבת לאסיפה.

אודי אגם

אנטישמיות בכחול לבן

איןנו מבין מדוע חוזרים אנשים מחויל, מזועזעים בכך גלי האנטישמיות שם. נביט קצת מעבר לאפנו ונראה אם האנטישמיות השוררת כאן בקריבנו.

אין ספרדים מברכים אשכנדים בברכת י'חבל שהיטלך לא טיים אם אשר התחילו.

איך שמיריבות פוליטית כל תומך ליכוד הוא אויב ישראל.

על החלטה לסגור את אל-על בשבת, סובל כל חובש חיפה.

ומה שנכוון לעובדי אל-על, נכוון גם לחובשי שטרומלך ורוזימי אבניהם בכביש רמות.

ולמושכים בנדם השנאה המעפעת ופורצת כל מחסום של היגיון, שותפים אם אנחנו "בפי הנפש" מן התנוועה הקיבוצית, המנצלים כל אירוע לצרכיהם מפלגתיים, אנוכיים, כאלו חובה היושעה מקבוצת אנשים שלנהל מפלגה אינם מסוגלים.

את הרטען האנטישמי אשר נמצא בחויל, לא ניתן להרוג. אך אם אשר קורה אצלנו זה בשליטהנו.

אם לא נראה את הדברים בעיני מפוקחת וליכוד לא תהיה מילה נרדפת לעיר פיתוח, אולי ימנעו אסונות כמו האחת מכבותות ושפיכת דם.

אורן ש.

כל סוטה / משבר אמ'ינות
המייסד : משה בן חיים
חוبرا' : מס' 44
תאריך : 5.11.82

ק. כפר הנשיה

המערכת : שרה, דודו, רונן.
הדף : שרה
עיטור : רונני מארש